

[C. O. Pedersen.]

Aar mindre, de kan ophobe Bevillinger fra tidligere Aar o. s. v. Og selv om nu det ærede Medlems Forslag paa mange Maader er meget kunstfærdigt affattet, et egentligt Kunstmuseum er det jo ikke.

Men det, som undrer mig mest, er, at jeg her som Forslagsstiller finder det ærede Medlem Hr. Korsgaard; thi er der nogen, der er gaaet imod netop denne Puljeform i Bevillingssager, er det just det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det erindrings jeg fra den Tid, jeg havde den Fornøjelse at sidde sammen med det ærede Medlem i Finansudvalget. Det ærede Medlem hævdede altid, at Beløb, der ikke var brugt det ene Aar, skulde bevilges paa ny, før man kunde bruge dem næste Aar.

Allerede denne Passus i det konservative Forslags § 1 maa jeg altsaa gøre Ophævelser over. Dernæst maa jeg sige, at det tyder paa lidt Ubehjælpssomhed, naar det ærede Medlem i Juli Maaned vil have en Status over, hvad der kan bruges næste Aar, det vil altsaa sige de Penge, der gaar ind, simpelt hen i Betragtning af, at det er der overhovedet ingen, der ved i Juli Maaned, for det er Juni Termin, det drejer sig om, og det er senere hen Terminen ved Nytaars-tid. Begge disse Beløb er der overhovedet ikke kommet en Øre ind af i Juli Maaned, i bogstaveligste Forstand ikke en Øre. Der er overhovedet ingen, der kan have nogen Mening om, hvor mange Penge der vil staa til Raadighed Aaret efter.

Naar jeg derefter kommer til § 2, maa jeg ogsaa sige, at der er noget, som overrasker mig. Der staar, at Staten nedsætter et Jordlovsudvalg paa 5 Medlemmer. Det, at der staar Staten, vil jeg ikke gøre større Ophævelser over; men det forekommer mig dog, at der skulde have staaet Landbrugsministeren. Naar jeg sammenholder dette med, hvad der blev sagt i Fjor i Udvalget, og de Ændringsforslag, man dør stillede, ser jeg, at det var det samme Tal, der skulde være 5 Medlemmer. Men de skulde vælges af de fire store Partier, eet Medlem af hvert Parti, og dette er gaaet ud i Aar. Nu staar der, at Staten vælger 5 Medlemmer. Jeg tror, det vilde være upraktisk.

Her er der et Punkt, hvor jeg har den Glæde at være enig med Regeringspartierne, det kan man dog sagtens blive, naar de tager det Forslag, vi har stillet i Fjor. Jeg tror, at et Antal paa 15 Medlemmer er nok saa praktisk, alene af den Grund, at de 5 Medlemmer bogstavelig talt ikke vilde kunne overkomme det Arbejde, her var Tale om. Og saa vil jeg for Resten ogsaa

spørge: Hvordan tror man egentlig fra konservativ Side, at et Jordlovsudvalg uden Forbindelse med Finansministeriet og uden Forbindelse med Landbrugsministeriet vilde kunne klare sig i de Sager, der kan komme til at foreligge? Det vilde simpelt hen være umuligt. Denne Forbindelse maatte bringes til Veje, og derfor er det ogsaa rigtigt, saaledes som vi har foreslaaet, at der skal være et Medlem, der repræsenterer Finansministeriet, og et Medlem, der repræsenterer Landbrugsministeriet.

I § 3 er der et Udtryk, som jeg ikke tror det ærede Medlem har rigtig gennemtænkt. Der staar, at efter indhentet Tilladelse fra Landbrugsministeriet foretages der Indkøb af Jord, som altsaa udstykkes efter Reglerne her, og der staar saa til Slutning, at den Jord, der endnu staar til Raadighed efter Lovene af 1919, altsaa Loven om Lensjorder og Loven om Præstegaardsjorder, skal udstykkes efter Reglerne i dette Lovforslag.

Jeg tror, som sagt, ikke, at dette er rigtig godt gennemtænkt, specielt da ikke for Præstegaardsjordernes Vedkommende. Jeg maa anse det for at være urimeligt at foretage en Ændring med Hensyn til Udstykningen af Præstegaardsjorder ved en Lov af denne Beskaffenhed. Hvis det ærede Medlem endelig mener, det kan lade sig gøre at foretage en Ændring paa dette Punkt — det er en anden Side af Sagen —, saa burde det dog i hvert Fald være som en Ændring i den Lov, der omhandler Præstegaardsjordernes Udstykning. Men det ærede Medlem mener altsaa, at man uden videre kan disponere over Præstegaardsjorderne i Henhold til den Lov, der her er stillet Forslag om; det anser jeg for at være lovstridigt.

Jeg skal ikke gøre store Ophævelser over, at man fra konservativ Side vil have, at Staten skal afholde Udgiften ved Jordlovsudvalget. Jeg finder det ikke rigtigt, men nogen stor Sag er det naturligvis ikke. Jeg vilde tro, det var rimeligere, saaledes som det foreslaas fra vor Side, at Jordfonden overtager denne Udgift.

Jeg kommer saa til et meget vigtigt Afsnit, nemlig § 5, hvor det foreslaas, at der skal udarbejdes en Plan for det følgende Aar over paatænkte Jordkøb og Udstykning, og denne Plan med beregnede finansielle Følger skal af Ministeren forelægges Tingenes Finansudvalg til Godkendelse. Jeg gad oprigtigt talt vide, hvordan det skulde lade sig gøre paa Forhaand at stille en Plan op og sige: Saa og saa meget vil vi købe, dør og dør vil vi købe, og beregne de